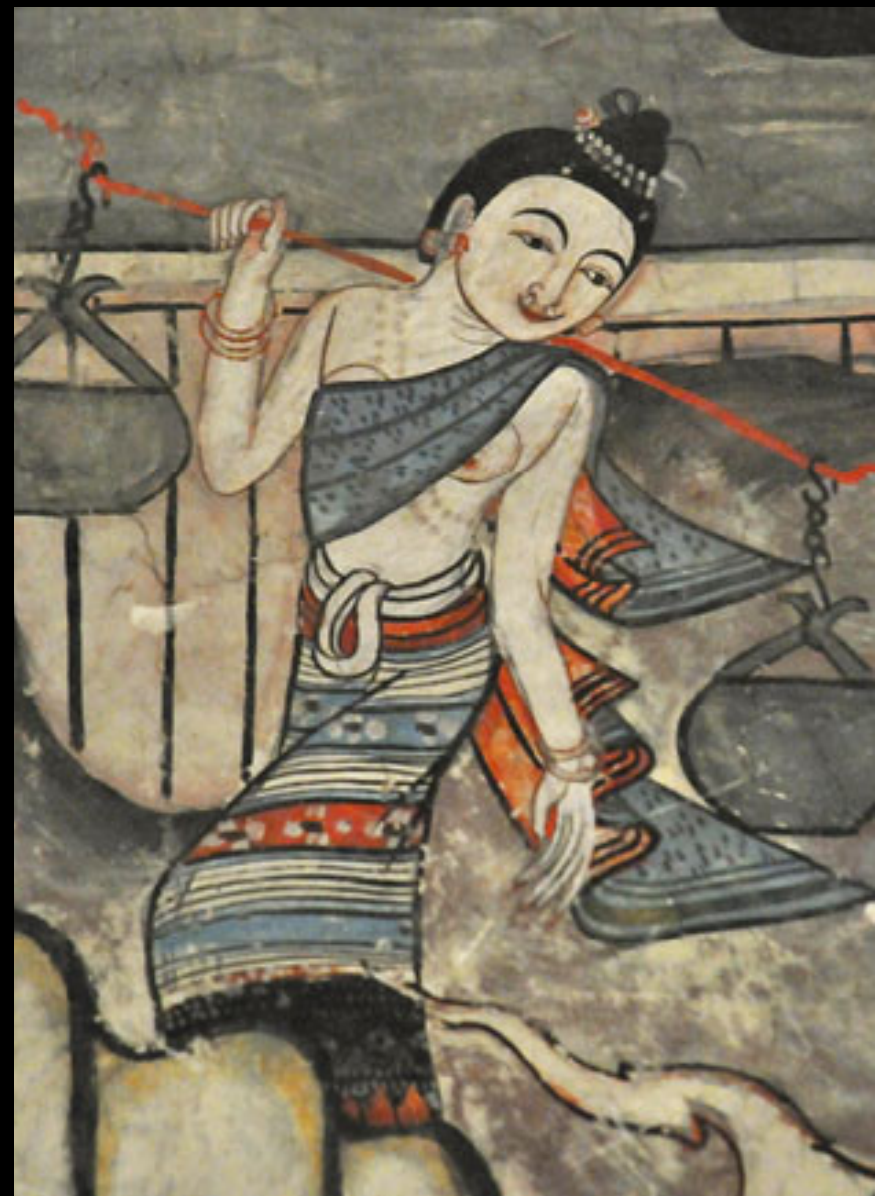
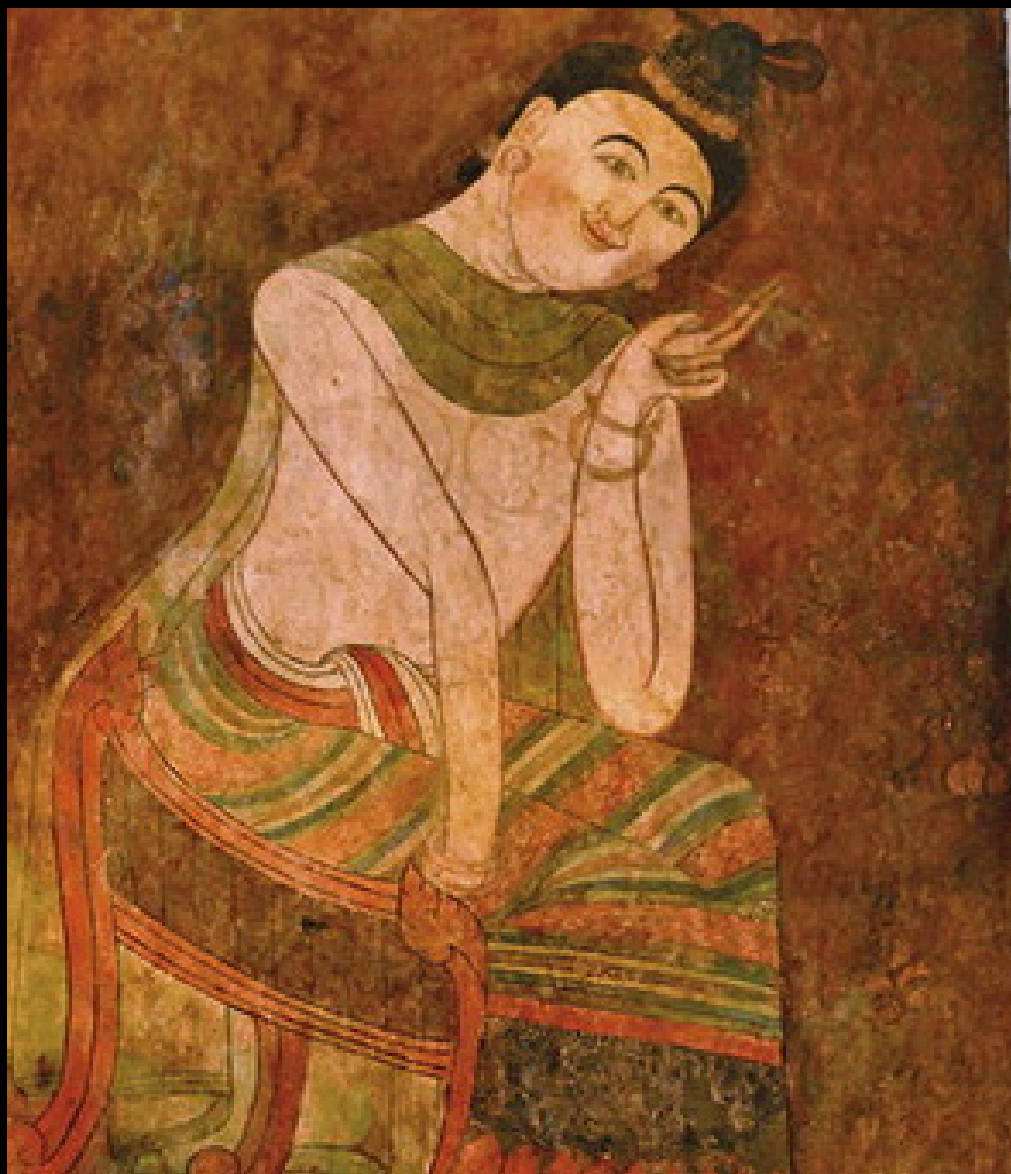

ลาบหนู หรือ ตีอกหนู

เครื่องประดับในวัฒนธรรมการแต่งกาย
ของคนล้านนามาแต่สมัยโบราณ

ลานหูล หรือ ถือกหู นิยมใช้เป็น
เครื่องประดับในวัฒนธรรมการ
แต่งกายของคนล้านนามาแต่
สมัยโบราณ เป็นเครื่องแสดง
ฐานะทางสังคม โดยมีความเชื่อ
ว่าการใส่ลานหูลจะทำให้มีตั่งหู
ยาวคล้ายพระพุทธรเจ้า เป็น
ลักษณะของผู้มีบุญ และมีอายุยืน

ทั้งหญิงและชายชาวล้าน
นาจะนิยมเจาะหูใส่ "ลาน"
หรือต่างหูขนาดใหญ่
มีลักษณะเป็นกระบอกทำ
ด้วยแผ่นเงินหรือทองคำ
ม้วน

เครื่องประดับล้านนาโบราณ
ต่างหู หรือ ลานหู

คนล้านนานิยมใช้ลานหู
มานาน เป็นเครื่องประดับ
ผู้หญิง คู่กับการสักของ
ผู้ชาย เรียกว่า "ผู้ชายสัก
ขา ผู้หญิงขวากหู"

เนื่องจากผู้หญิงไม่
สามารถอ่าน เขียนหนังสือ
ได้ การให้ผู้หญิงใส่ลานหู
เพื่อจะให้มีคาถาติดตัว
โดยให้ผู้มีความรู้ เช่น พระ
สงฆ์ หรือทิดผู้ผ่านการบวช
เรียนจารคาถา หรืออาคม
ลงบนใบลาน เนื่องจาก
ถือว่า อักษรที่จารลงบนใบ
ลาน ซึ่งเรียกว่าอักษร
ธรรม เป็นของสูง จึงนำไป
เสียบไว้ที่หู เพื่อป้องกัน
เภทภัยต่างๆ

จากประวัติของวัดหมีเงินกองกล่าวถึงเรื่องลานหุไว้ว่า ในสมัย
พญาทือนา (พ.ศ.1898-1928) กษัตริย์ราชวงศ์มังรายลำดับที่ 6
แห่งล้านนา มีหนานเมริง ได้ลงทุนกับพ่อค้า กว้านซื้อข้าวในเขต
เมืองเชียงใหม่ไปขายแถบเมืองพริ้ววังหิน (อ.พริ้ว) แต่ขาดทุน
ขายข้าวได้ส่วนเดียว ที่เหลือแจกจ่ายให้ชาวบ้านที่อดอยากด้วย
ความสงสาร

ระหว่างเดินทางกลับถึงแถบแม่ทะเยิง-วัดพระนอนขอนแก่นม่วง (อ.แม่ริม) ได้พบขุมทรัพย์ทั้งเงินและทองคำ ผู้เป็นภรรยาแนะนำให้
นำเงินทองที่ได้ ไปจ้างทำ "ลานหุ" ขาย ซึ่งได้รับความนิยมทั้งลานหุ
ทำจากทองคำ และลานหุทำจากเงิน จนมีฐานะร่ำรวย

จึงสร้าง "วัดช่างลาน" ขึ้น เพื่อเป็นศูนย์กลางชุมชนช่างฝีมือทำ
ลานหุ จนเลื่องลือไปถึงราชสำนัก พญาทือนาจึงทรงแต่งตั้งให้เป็น
เสนาบดี "พระคลัง" ราชทินนามว่า "หมีเงินกอง" จึงได้สร้างวัด
ขึ้นอีกแห่งติดกับวัดช่างลาน คือ "วัดหมีเงินกอง"